

показвать усърдіе камъ Св. Черковж, и изобщо за сички-ты хора, кои-то чякать отъ Бога голѣмъ и богатж милость. (А кога-то празднікъ-тъ не е голѣмъ, то веднага слѣдъ тжзи ектеніј ся възнанія друга особита и за умрѣлы-ты православны Христианы; и тогава, по желаніе-то на живы-ты, ся спомянувать и тѣ, и роднины-ты имъ по имя, съ молбж, да имъ прости Господь сяко едно съгрѣшываніе, кое-то може да сж направили или съ слово, или съ дѣло, или съ помышленіе, и да имъ упокой души-ты въ селеніята на праведны-ты.

Подиръ това вече дохажда по-главна-та чисть на літургії-тж и сѫще-то съвршываніе на тайнство-то, при кое-то не ся позволява да бждуть тамъ тжай наричяни-ти оглашенні, сир. онія, кои-то желаіть да бждуть Христиане, нѣ не сж още покръстени.) Св. Черкова, дордѣ не гы е отдалѣила още отъ храма, заповѣдува и тѣмъ, да ся помолять за себе си: помолите сѧ, оглашенні, Господеви, и за да имъ направи молитвы-ты по-ягкы, по длѣжность отъ Христианска любовь, зъве и вѣрны-ты да ся помолять за тѣхъ: Европи, ся провыква той: овѣ оглашенніыхъ помолимъ сѧ, за да гы помилува Господь; огласити ихъ словомъ истины, сир. да гы настави и вразуми въ Христианско-то ученіе; още по ната-тькъ Священникъ-тъ ся моли, да имъ открые Господь и Евангеліе правды, сир. да имъ внуши да познаіть красотж-тж и величие-то на Христианскы-ты, възвѣстены въ Св. Евангеліе, добродѣтели, и да имъ помогне, дордѣ бждуть живи, да пазять свято Божіи-ты заповѣди; въ заключеніе на тия моленія ные исказы отъ Господа да присъедини и тѣхъ съ Святж-тж Черковж, за да ся удостоять и тѣ заедно съ насть да славять Прѣчисто-то и великолѣпно-то имя на Отца, и Сына, и Святаго Духа. А подиръ това моленіе спорядъ призываніе-то на черковж-тж Елици оглашенніи изыдите, тѣ триба да излизатъ изъ храма, като неудостоени още за Св. кръщеніе и Христовы-ты тайны. И съ това ся свѣрши літургія-та на оглашены-ты.

На старо врѣмѧ, кога-то имало много оглашены, и молитвы-ты за тѣхъ си имали мѣсто-то; нѣ днесь, кога-то обыкновенно ся събирать въ храмове-ты само все православни Христиане, защо сж тия моленія, ще рече нѣкой, за тѣхъ? — Тѣ не сж излишни, ще Му отговоримъ ные. Ные сички, ако и да ся наричамы Христиане, нѣ да ли живѣемъ като такви? — Знаемъ ли, какъ тря-